

Danmark er medlem, at virke for sikring af demokrati og fundamentale menneskerettigheder.“

I sin oprindelige form havde forslaget følgende ordlyd:

- „Folketinget opfordrer regeringen til
- at tage aktive skridt — så vidt muligt på nordisk basis — til at fremme afspændingen i Europa som nærmere omtalt i bemærkningerne til dette forslag til beslutning,
  - at bidrage til at styrke FNs stilling og muligheder for at påvirke den internationale situation til fredens bevarelse og til at støtte de nye staters bestræbelser for at opnå politisk ligeberettigelse og et grundlag for en selvstændig økonomi,
  - at vende sig mod Portugals kolonipolitik, herunder krigsførelsen mod befolkningen i portugisisk Afrika og de våben, der her anvendes, og at tage disse problemer op i NATO,
  - at rejse Nigeria-Biafraspørgsmålet i FNs sikkerhedsråd med henblik på våbenleverancernes ophør og krigshandlingernes standstill,
  - at søge NATO-landes våbenleverancer til Grækenland og Portugal standset, ved at sagen rejses i NATO-rådet.“

Forslaget var ledsaget af følgende bemærkninger:

„Det er socialdemokratiets opfattelse, at det specielt i den situation, der er opstået i Europa efter besættelsen af Tjsekoslovakiet, er vigtigt, at afspændingspolitikken ikke går i stå, og at de vestlige lande så hurtigt og klart som muligt markerer dette.

For Danmarks vedkommende kan det bl. a. gøres ved, at Danmark i NATO på linje med og i fortsættelse af de bestræbelser, der blev udfoldet af den socialdemokratiske regering over for NATO, søger gennemført en generel ophævelse af kontrolrådspasordningen for borgere fra Østtyskland, ligesom man på erhvervsmæssigt grundlag bør søge oprettet et privat dansk handelskammer i Østtyskland.

Af endnu større afspændingsmæssig betydning vil det være, at der tages dansk initiativ til et uformelt forberedende møde mellem en række europæiske lande med henblik på senere at holde en europæisk sikkerhedskonference.

Afspændingsinitiativer på europæisk grund vil afkræfte de sovjetiske påskud for Tjsekoslovaikiets besættelse.

Vedrørende motiverne i øvrigt kan henvises til J. O. Krag's udtalelser under udenrigsdebatten den 31. oktober 1968, Folketings-tidende, forhandlinger sp. 1293-1295.“

Om den ret omfattende debat, forslaget gav anledning til under behandlingen i folketinget, må i det hele henvises til folketingets forhandlinger.

Udenrigsministeren betonede ved 1. behandling, at der var flere punkter i forslaget, som regeringen kunne tiltræde. Det indeholdt imidlertid også visse punkter, som regeringen ikke var enig i, og